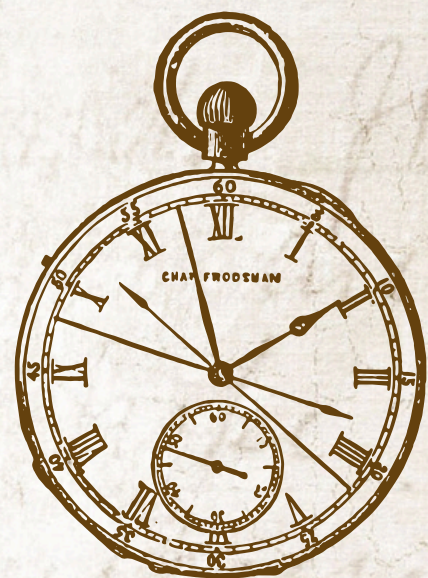

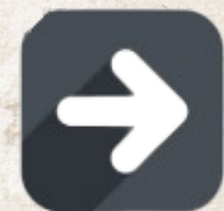
Jan Pawel II

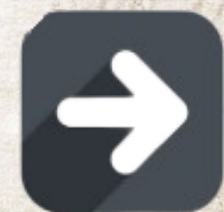
Spis treści

Dzieciństwo

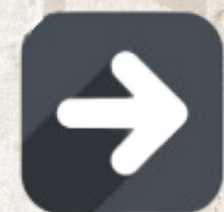
2 wojna światowa

STUDIA I DOJRZEWANIE DUCHOWE

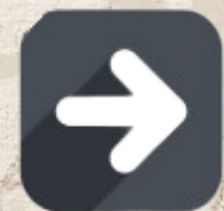
KAPŁAŃSTWO

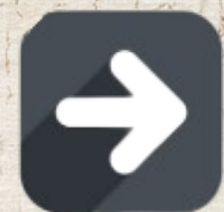
KONTAKT Z MŁODZIEŻĄ

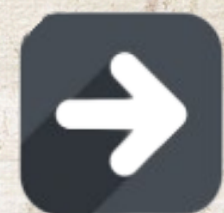
KARDYNAŁ

BISKUP

ZAMACH

CHOROBA

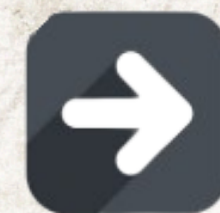
ŚMIERĆ

Dzieciństwo

Karol Józef Wojtyła urodził się 18 maja 1920 roku w Wadowicach jako drugi syn Karola Wojtyły seniora i Emilii z Kaczorowskich. • W domu Wojtyłów panowała religijna atmosfera, a oni sami cieszyli się szacunkiem wśród mieszkańców Wadowic. • 13 kwietnia 1929 roku W wieku czterdziestu pięciu lat zmarła jego matka, a trzy lata później 5 grudnia 1932 r., zmarł jego brat, Edmund, który był lekarzem. • 14 maja 1938 roku Karol Wojtyła wzorowo zdał egzamin dojrzałości. Wraz z ojcem przeprowadził się do Krakowa, aby rozpoczął studia na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego.

2 wojna światowa

Po wybuchu II wojny światowej, działalność Uniwersytetu Jagiellońskiego została zawieszona, w skutek czego Karol Wojtyła musiał szukać pracy. • Znalazł pracę w Zakładach Chemicznych „Solvay” w Borku Fałęckim. Początkowo pracował w kamieniołomach w Zakrzówku. • Pomimo pracy w fabryce, Karol Wojtyła mógł wziąć udział w rekolekcjach, organizowanych w parafii św. Stanisława Kostki na Dębnikach. • Na początku 1941 roku ojciec Wojtyły zachorował. Gdy 18 lutego Karol, który się nim opiekował, wrócił do domu z obiadem, zastał swego ojca martwego. Po rodzinnej tragedii młody Karol zamieszkał u państwa Kydryńskich, którzy ofiarowali mu swoją pomoc i wsparcie.

STUDIA I DOJRZEWANIE DUCHOWE

1. W 1942 roku Wojtyła podjął decyzję o wstąpieniu do tajnego seminarium duchownego. • W trakcie studiów seminarzyści byli narażeni na niebezpieczeństwo – Karol cudem uniknął łapanek w drodze do seminarium. Bojąc się o życie swoich podopiecznych, arcybiskup Adam Sapieha przeniósł podziemne seminarium do swojej rezydencji. • W sierpniu 1946 roku Wojtyła ukończył celująco czteroletnie studia teologiczne. • 1 listopada z rąk kardynała Sapiehy otrzymał święcenia kapłańskie, a następnie odprawił swoją pierwszą mszę świętą w krypcie św. Leonarda. • 15 listopada udał się wraz z księdzem Stanisławem Starowieyskim do Rzymu, aby podjąć studia na Papieskim Uniwersytecie Dominikańskim – Angelicum. Zamieszkiwał wówczas w Kolegium Belgijskim przy Via del Quirinale 26. • W Rzymie miał też okazję uczestniczyć we mszy celebrowanej przez Ojca Pio. Według relacji niektórych osób, Ojciec Pio przepowiedział Karolowi Wojtyłę, iż obejmie on Tron Piotrowy. • Po zdaniu egzaminu licencjackiego, z najwyższą oceną z teologii, Wojtyła przeznaczył drugi rok studiów na pisanie doktoratu pod kierunkiem profesora Reginalda Garrigou-Lagrange’a.

Kapłaństwo

Po powrocie do kraju Wojtyła został skierowany do Niegowici, gdzie miał prowadzić pracę duszpasterską. Uzyskał wówczas najpierw tytuł magistra teologii, a miesiąc później obronił poszerzoną wersję swojej rozprawy doktorskiej. Po 13 miesiącach kardynał Sapieha przeniósł wikarego do parafii św. Floriana w Krakowie. • W 1951 r., po śmierci kardynała Sapiehy, jego następcą został arcybiskup Baziak. Zdecydował on, że młody wikary od św. Floriana powinien dalej się kształcić. • 1 września 1951 r. otrzymuje dwuletni urlop naukowy na napisanie pracy habilitacyjnej. Rozprawa doktorska pozytywnie zrecenzowana i oceniona otworzyła przed Wojtyłą wiele nowych możliwości. Po otrzymaniu tytułu doktora Karol rozpoczął wykłady na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. • Wykłady profesora Wojtyły nie należały do zwykłych czy przewidywalnych. Wykładowca nie przemawiał, lecz rozmawiał ze słuchaczami, wymieniał z nimi poglądy, rozwiewał wątpliwości. Tematyka wykładów obejmowała etykę małżeńską, historię filozofii i teologię moralną. W 1956 r. objął katedrę etyki na KUL – u.

KONTAKT Z MŁODZIEŻĄ

Karol jako dziecko uwielbiał sport, toteż nie zamierzał rezygnować ze swojej pasji teraz, kiedy był już księdzem. Organizował ze swoimi młodymi przyjaciółmi wypady w góry czy spływy kajakowe. Podczas tych wypraw modlili się, ale przede wszystkim dużo rozmawiali. Każdy miał okazję porozmawiać z nim na osobności, jeśli była taka potrzeba. • Doświadczenia, które zebrał podczas tych licznych wycieczek często przekładały się na pisane później dzieła literackie czy poetyckie, np. „Przed sklepem jubilera” czy „Miłość i odpowiedzialność” • Wyprawy nie odbywały się jednak bez problemów. Był to przecież czas, w którym panowała cenzura, a księża byli prześladowani. Dlatego też, aby zmylić milicję, kazał mówić do siebie „wujku” – i wujkiem pozostał już do końca.

kardynał

- 28 czerwca 1967 r. papież Paweł VI mianował Karola Wojtyłę kardynałem. Jednak czerwony biret niewiele zmienił w jego dotychczasowych przyzwyczajeniach. Nadal pisał, wyładał, opiekował się młodymi, podróżował – po prostu działał. • W 1976 r., poproszony przez > Pawła VI o wygłoszenie rekolekcji wielkopostnych, przyjął zaproszenie. Rekolekcje te zostały z czasem wydane pod tytułem „Znak sprzeciwu” . • Kiedy w 1978 r. umarł papież Paweł VI, kardynał Wojtyła uczestniczył w swoim pierwszym konklawe, które jednak szybko odbyło się ponownie, gdyż wybrany Jan Paweł I był biskupem Rzymu jedynie przez 33 dni. Z kolejnego konklawe, Wojtyła miał do Polski już nie wrócić.

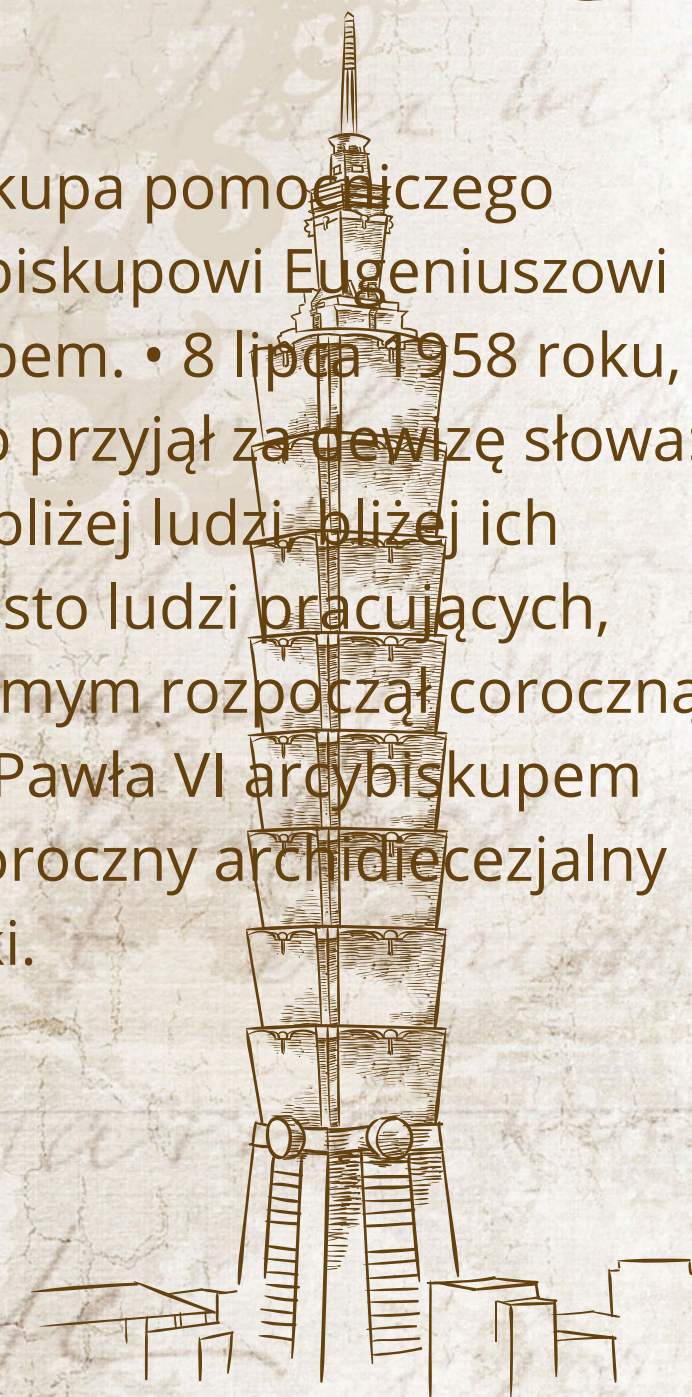

BISKUP

W lipcu 1958 roku nadeszła z Rzymu decyzja Piusa XII dotycząca powołania Wojtyły na stanowisko biskupa pomocniczego archidiecezji krakowskiej i powierzenia mu tytularnej stolicy biskupiej Ombii. Nominację zawdzięczał arcybiskupowi Eugeniuszowi Baziakowi, który wysunął jego kandydaturę. Mając 38 lat, Karol Wojtyła został najmłodszym polskim biskupem. • 8 lipca 1958 roku, przed głównym ołtarzem katedry wawelskiej, odbyła się jego konsekracja biskupia.. Nowy krakowski biskup przyjął za dewizę słowa:

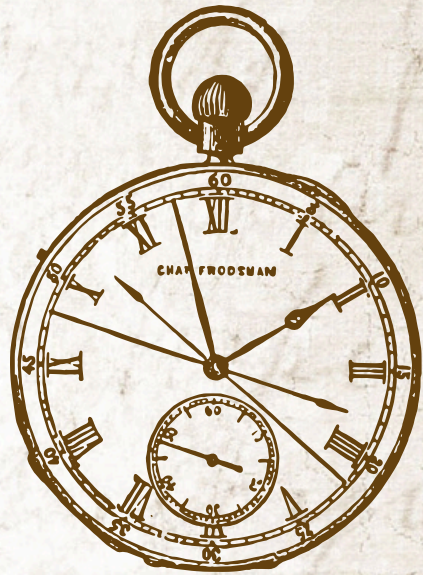
Totus Tuus (które oznaczały całkowite oddanie się w opiekę Maryi. • Jako biskup starał się być jeszcze bliżej ludzi, bliżej ich codzienności, o czym świadczy podjęta walka z rządem komunistycznym o Nową Hutę. Miało to być miasto ludzi pracujących, miasto bez Boga, jednak Wojtyła nie poddał się. W 1959 r. odprawił na wolnym powietrzu pasterkę i tym samym rozpoczął coroczną tradycję, której efektem będzie powstanie kościoła Arka Pana. • 1963 r. został mianowany przez papieża Pawła VI arcybiskupem krakowskim, a wprowadzony na ten urząd był 8 marca 1964 r. Już rok później, 7 maja 1965 r, ustanowił doroczny archidiecezjalny Dzień Chorych. W 1966 r. wziął udział w obchodach milenium chrześcijaństwa Polski.

ZAMACH

13 maja 1981 r., w uroczystość Matki Bożej Fatimskiej, podczas audiencji generalnej, kiedy papież błogosławił tłum zgromadzony na placu Świętego Piotra i przejeżdżał pomiędzy ludźmi w „papamobile” nikt nie spodziewał się, że za chwilę wydarzy się tragedia. Papież wziął na ręce małą dziewczynkę – Sarę Bartoli, a kiedy oddał ją w opiekę rodziców, nagle padły 2 strzały ... • Stojący za pierwszym rzędem pielgrzymów Mehmet Ali Agca wycelował w Jana Pawła II z myślą, że go zabije. Na szczęście – jak stwierdził po czasie Ojciec Święty i papież został zraniony w brzuch a druga kula drasnęła go w palec, ale nie były to strzały śmiertelne. Papieża od razu przewieziono do kliniki Gemelii, odbyła się operacja, a po niej długotrwała rekonwalescencja. Podczas pobytu w szpitalu, Jan Paweł II nie zaniedbał modlitwy, ani kontaktu z wiernymi. Cztery dni po zamachu papież zwrócił się do wiernych za pośrednictwem Radia Watykańskiego, mówiąc: "Modlę się za brata, który mnie zranił, a któremu szczerze przebaczyłem. Zjednoczony z Chrystusem, Kapłanem i Ofiarą, składam moje cierpienie w ofierze za Kościół i świat". • Rok później, czyli 12 i 13 maja 1982 roku papież odwiedził Fatimę, aby podziękować za ocalenie. W koronie figurki do tej pory znajduje się jedna z kul, które miały zabić papieża.

CHOROBA

mo licznych spekulacji i sugestii ustąpienia z funkcji, które nasilały się w mediach zwłaszcza podczas kolejnych pobytów papieża w szpitalu, pełnił ją aż do śmierci. • Jego długoletnie zmagania z chorobą i ze starością były osobistym przykładem głoszonych na ten temat poglądów, w których podkreślał godność ludzkiego cierpienia i odnosił je do męki Chrystusa. 13 maja 1992 papież, w 11. rocznicę zamachu, ustanowił Światowy Dzień Chorego. • Choroba rozwijała się, papieżowi przybywało lat i w 2005 roku jego stan pogorszył się. Na początku lutego Jan Paweł II trafił do szpitala, przeszedł kilka zabiegów i chociaż każdy miał nadzieję, że stan zdrowia Ojca Świętego ulegnie poprawie, to tak się nie stało. 2 kwietnia papież poprosił:

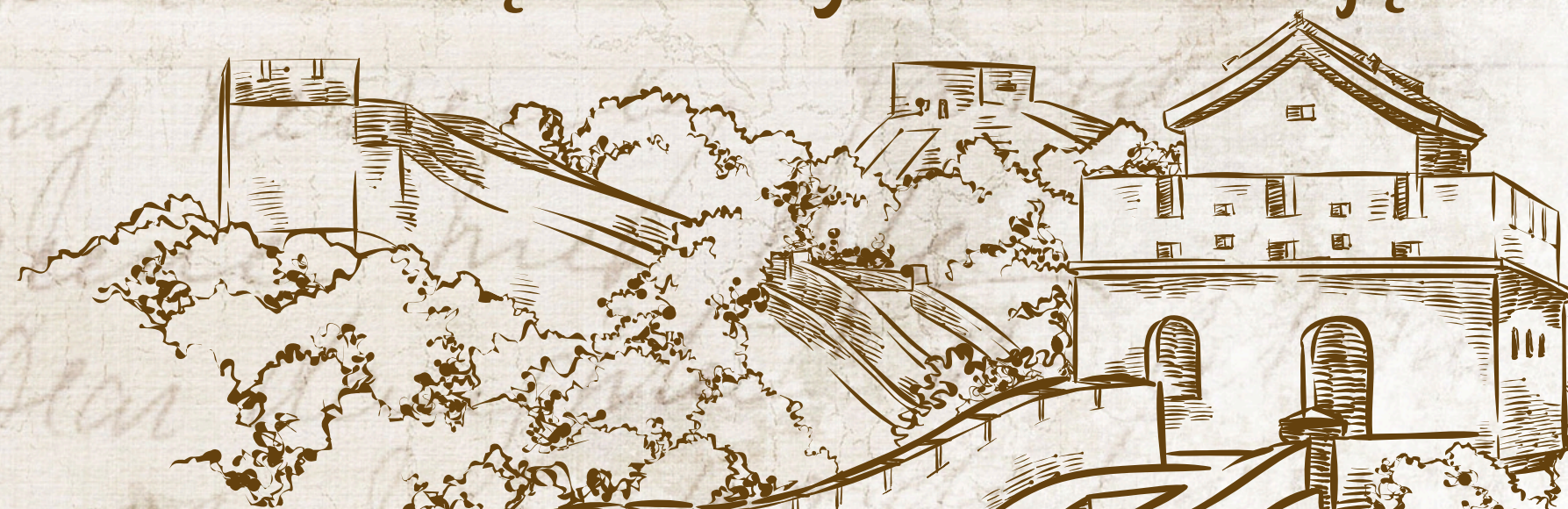

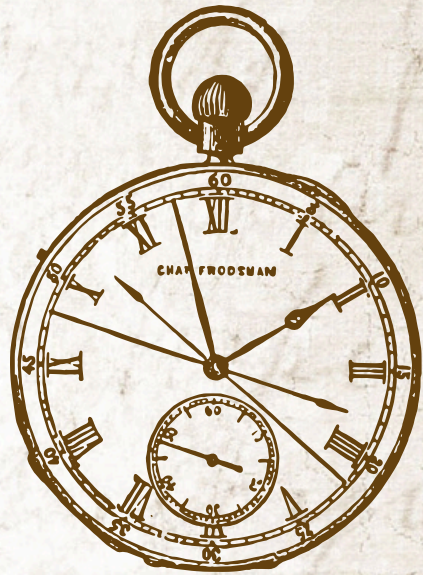

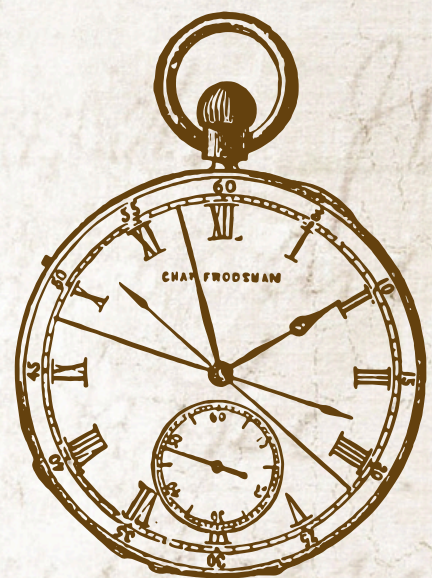
ŚMIERĆ

Osobisty lekarz papieski Renato Buzzonetti stwierdził śmierć papieża Jana Pawła II o godzinie 21:37 czasu miejscowego. Zmarł po zakończeniu Apelu Jasnogórskiego, w pierwszą sobotę miesiąca i wigilię Święta Miłosierdzia Bożego, w 9666. dniu swojego pontyfikatu. • formację o śmierci papieża podał na placu świętego Piotra dotychczasowy abp Leonardo Sandri, mówiąc: „Najdrożsi bracia i siostry, o godzinie 21.37 nasz ukochany Ojciec Święty powrócił do Domu Ojca. Módlmy się za niego” • W ciągu ostatnich dwóch dni życia nieustannie towarzyszyli mu wierni z całego świata, śledząc na bieżąco wiadomości dochodzące z Watykanu oraz trwając na modlitwie w jego intencji.

Dziękujemy za uwagę

Autorzy:
Zuzia Kupiec
Amelia Kokoszka
Szymon Koczwański

